

JACQUELINE MAHIEUX

VOORZITTER

KRC Genk Ladies

Jacqueline Mahieux is ondertussen bijna twee jaar actief als voorzitter van het ambitieuze KRC Genk Ladies. Zij ziet, samen met de speelsters, vanop de eerste rij hoe vrouwenvoetbal langzaam meer waardering oogst. “We werken er allemaal hard genoeg voor.”

10 “Vrouwenvoetbal zit in de lift, dat is een feit”, begint Jacqueline positief. “In ons land zag je voor het eerst heel wat matches van het WK vrouwenvoetbal op tv, de stadions zaten vol, tickets voor de Nederlandse ploeg waren op enkele uren uitverkocht. En ook leuk: dit jaar zullen de vrouwenclubs van de Superleague opgenomen worden in het Pro League Panini-stickeralbum.”

Positieve berichten, al is er nog werk aan de winkel. “Inderdaad”, gaat Jacqueline verder.

**“DE LAATSTE JAREN IS
ER MEER AANDACHT
VOOR HET
VROUWENVOETBAL,
IK HOOP DAT DIE TREND
ZICH VERDERZET”**

“Er gaan helaas nog altijd te weinig middelen naar het vrouwenvoetbal, er is nog een grote ongelijkheid. Dat we niet op gelijke voet staan met het mannenvoetbal, dat begrijp ik. Mannenvoetbal is een oude sport die veel meer aantrekt. Maar dat betekent niet dat onze middelen geminimaliseerd moeten worden.”

“Qua financiële ondersteuning moeten we het dan ook vooral hebben van partnerships en sponsordeals. Met de stijgende aandacht voor het vrouwenvoetbal wordt dat voor potentiële sponsors nu interessanter. Wij zijn altijd op zoek naar partners die hun schouders onder de ploeg willen zetten. Want met de juiste ondersteuning en omkadering kunnen wij onze uitdagingen aangaan: op sportief vlak bij de top drie van België blijven, mooi voetbal leveren en vooral: onze eigen accommodatie uitbreiden.”

“We spelen voornamelijk op het voetbalveld van SportinGenk, maar hier dringt de nodige vernieuwing zich op. Soms kunnen we terecht bij KRC Genk, maar momenteel nog niet op regelmatige basis. Ons team heeft daardoor geen echt thuisgevoel, en dat vind ik nochtans heel belangrijk. Daarom lanceren

we binnenkort een crowdfundingcampagne, zodat we een overdekte tribune en de nodige verlichting kunnen plaatsen. Iedereen kan ons steunen, alle beetjes helpen om onze club naar een nog hoger niveau te tillen.”

De liefde voor het voetbal

De speelsters van KRC Genk Ladies blijven in tussentijd hun passie voor de sport demonstreren. “Voetbal zit bij mij in de genen”, vertelt kapitein Riete Loos. “Het feit dat mijn mama vroeger voetbalde, had zeker een invloed op mij.” “Ik mocht in eerste instantie niet voetballen als kind”, pikt Sharon Zagar in. “Omdat het niets voor meisjes zou zijn. Toen mijn ouders op een schooltoernooi zagen dat ik goed kon voetballen voor een meisje, mocht ik toch beginnen.” “Ik was als kind altijd bezig met een bal, poppen interesseerden me niet”, gaat Silke Lijnen verder. “Ik wilde alleen maar voetballen en daar ben ik nooit mee gestopt.”

Voor Eleen Kimps en Sien Vanderzanden is voetbal een passie en uitlaatklep. “Ik kan er even mijn zorgen vergeten”, vindt Sien. “Ik hou van de totaalbeleving. Samen voor een bepaald doel gaan zorgt ervoor dat ik ondertussen al 23 jaar voetbal”, legt Eleen uit. “Het brengt zoveel spanning, adrenaline en intensiteit met zich mee”, gaat Annelies Menten verder. “Je werkt en traint een hele week zo hard om dan in het weekend te knallen als team, voor elkaar door het vuur te gaan en er gewoon als team te staan. Blijven gaan tot het einde en dan net voor het fluitsignaal toch nog die *winning goal* of gelijkmaker maken. Het gevoel dat daarbij komt kijken, daarvoor voetbal je.”

“Voetbal geeft me een doel. Ik kan mezelf tot het uiterste drijven om er samen met het team te geraken. Dat is wat deze sport zo mooi maakt”, vindt Karlijn Knappen. “Voetbal is gewoon een leuk spelletje, zowel tactisch, technisch als fysiek”, zegt Nathalie Weytjens. “Ook het sociale aspect in onze club is fijn. Je maakt veel vrienden en vriendinnen, ontwikkelt jezelf op vele vlakken en leert jezelf ook beter kennen.”

1 team

De teamspirit bij KRC Genk Ladies zit goed,

dat merken ook de nieuwkomers. “Hoewel ik er nog maar net ben, voel ik me er echt al thuis. Het is een club met een duidelijk plan voor de toekomst, die echt inzet op de jeugd en spelers uit de eigen opleiding”, vertelt Jarne Teulings. “Als kind wou ik altijd bij KRC Genk spelen, tot ik hoorde dat de club enkel voor jongens was”, lacht Gwen Duysters. “Maar toen was er KRC Genk Ladies. Dit logo op mijn borst is alles wat ik wilde. Nu wil ik dit zo lang mogelijk verdedigen!”

Ook Sari Kees had altijd al iets met KRC Genk. “Ik ben van kinds af aan supporter. Het is mooi dat ik hier na al die jaren uiteindelijk ook speel. Ik voel me echt verbonden met de club, en hoop dat dit zo nog even zal blijven.”

Man vs. vrouw: de kloof in het voetbal

“Dat de aandacht voor het vrouwenvoetbal nog veel minder is, is een feit”, zegt Yenthe Kerckhofs. “Toch maakt dat, dat vrouwen zich focussen op het werkelijke spel. Dat in tegenstelling tot de mannen die door te veel andere factoren de echte passie, strijd en liefde voor het spel dreigen te verliezen.”

“De laatste jaren is er meer aandacht voor het vrouwenvoetbal, ik hoop dat die trend zich verderzet”, aldus Lauren Huys. “Meisjes krijgen nu een betere opleiding, daar zit misschien de sleutel tot het verkleinen van de kloof tussen mannen- en vrouwenvoetbal.” Rani Coenen vindt dat vrouwenvoetbal nog echt puur is. “We spelen voetbal omdat we het graag doen. We proberen het te combineren met ons werk of onze studies, en er als een team te staan. Ook al is dat niet altijd gemakkelijk. Met meer steun van buitenaf zijn er volgens mij nog veel groeimarges in deze sport.”

En de toekomst?

Aster Janssens weet nog niet wat de toekomst zal brengen. “Ik hoop nog steeds te voetballen, hopelijk op een niveau waardoor mijn huidige club trots op me zal zijn.” Ook Joséphine Delvaux ziet zichzelf binnen vijf jaar nog altijd op een voetbalplein. “Ik hoop dat ik dan nog op hoog niveau kan spelen. Op het plein staan voelt voor mij als een bevrijding, dat gevoel wil ik nog lang ervaren.”